

CUM S-AU MUTAT CIMITIRELE DIN FAȚA „MAGISTRALEI ALBASTRE” A CAPITALEI

Pentru construirea Lacului Morii, au fost „sacrificate” mai multe obiective - cimitirul și biserică „Sfântul Ierarh Nicolae” și câteva case din cartierul Crângași FOTO: AGERPRES

În anii '80, „Tovarășul” descoperise o altă rețetă a nemuririi - megalconstrucțiile edilitate. În București, se lucra cu spor la magistrala a 3-a a metroului, la Casa Poporului erau mobilizată mii de muncitori, la fel pe cursul Dâmboviței. În Crângași, în calea constructorilor, pentru edificarea Lacului Morii, stăteau în 1986 cimitirul și biserică „Sfântul Ierarh Nicolae”. În câteva săptămâni, în regim de maximă urgență, cele două obiective au dispărut. Consiliul popular al municipiului București a „trasat” sarcina întreprinderii de Prestări și Servicii (IPS), condusă la acea vreme de directorul Ion Mușat. Elaborarea normelor de lucru i-a revenit însă tehnicianului Aurel Constantinescu, care a calculat și devizul final al costului lucrărilor. Inginerul ne-a relatat despre aplicarea deciziei de strămutare a cimitirelor Crângași (1986), Ordoreanu și Buda (1987).

„Dacă-i musai, cu plăcere”, și-au spus angajații de la IPS. Specializată în mutări de mobilier, pianine, case de bani, reparații auto și la parcurile Capitalei,

IPS a declanșat în mare grabă operațiunile de la Crângași. Primul pas a fost strângerea documentației referitoare la translații de cimitire. Astfel, inginerul Aurel Constantinescu a aflat că era prima acțiune de asemenea anvergură. „Pe noi ne-au luat prin surprindere, a spus tehnicianul. Întâlnirile preliminare între noi, primărie și beneficiar - Consiliul Național al Apelor (CNA) și întreprinderea de amenajare complexă și exploatare a râului Dâmbovița (IACERD) - au fost de cunoaștere reciprocă. Problema critică era să scoatem morții din pământ, din cavouri, ceea ce nu era - în fond - o noutate. Dar niciodată nu se pomenise să scoți un cadavru aproape intact și să-l muți în alt loc, la câțiva kilometri distanță. Trebuie spus că, la acea dată, Cimitirul Giulești-Sârbi nu era format. Acolo era un teren virgin, neamenajat. A doua problemă care s-a pus a fost documentația. Nu aveam un precedent în domeniu ca să decontăm lucrările. Aveam și noi interesul să luăm bani. IACERD-ul și CNA-ul aveau fonduri foarte

mari pentru aceste lucrări. Nu aveam norme de deviz în domeniu, ca în construcții. Aici am avut noroc, deoarece aveam o relație la Institutul Central de Cercetare, Proiectare și Directivare în Construcții (ICCPDC), institutul care reglementa documentațiile și care se ocupa de validarea normelor republicane, departamentale și locale. A treia, și cea mai grea problemă, era termenul fixat. Practic ne-au pus sula în coaste. Până la data cutare, trebuie mutat.”

Buget de 16 milioane de lei

Aurel Constantinescu a studiat cazul mutării unor schituri din provincie. Operațiunile de bază (scotocirea cadavrelor, purtarea lor pe brațe, așezarea în sicrie noi, transportarea cu mașina, astuparea și igienizarea gropilor) au fost inventariate, asociindu-se și un buget.

(Continuare în pag. a II-a)

JURNALUL ZILEI

Gimnastica feminină a obținut șase medalii la Bruxelles

Campionatele europene de gimnastică feminină s-au încheiat cu noi succese pentru delegația României, care a obținut în ultima zi de concurs șase medalii, de toate culorile. Nicolae Constantin a onorat din partea Partidului Comunist Român invitația Partidului Istiqlai din Maroc, care și-a început al XII-lea congres. Au debutat „Zilele școlii constantinene”.

S-au încheiat campionatele europene feminine de gimnastică desfășurate la Bruxelles (Belgia). În ultima zi a concursului, România a înregistrat importante succese. Astfel, în finala de la sol, Daniela Silivaș a fost

notată cu 10,00, obținând locul întâi și medalia de aur alături de sportiva sovietică Svetlana Boghinska. Pe locul al treilea s-a clasat tot o sportivă româncă - Cristina Bontaș -, care a împărțit medalia de bronz cu Henrietta Onodi (Ungaria). Și la bârna medalia de aur a fost adjudecată de România, prin Gabriela Potorac.

(Continuare în pag. a II-a)

Ceașescu și demolările: 1989, 1977, 1968

În anul 1989, aparatul de propagandă al PCR era utilizat de Nicolae Ceaușescu pentru a-i convinge pe sovietici și pe liderii statelor membre NATO de inutilitatea continuării cursei înarmărilor. Din păcate, campania respectivă a avut rezultate îndoielnice în privința asigurării securității României. Armata română primea din ce în ce mai puține fonduri pentru modernizarea tehnicilor sale de luptă deoarece proiectele gigantice de genul Casa Poporului sau Canalul București-Dunăre consumau foarte multe resurse umane, materiale și financiare.

Se poate spune că Nicolae Ceaușescu s-a opus „cursei înarmărilor” pentru a impune „cursa betonărilor” în România. Pentru el și consilierii săi pe probleme militare, declanșarea unui război în Europa devenise imposibilă. În consecință, efective din ce în ce mai mari de militari români erau scoase din procesul de pregătire pentru luptă și trimise pentru a lucra în diferite sectoare ale economiei, unde se înregistra un deficit major de forță de muncă slab calificată.

O parte dintre aceștia au participat la construirea Casei Poporului și a Centrului Civic al Bucureștiului. Pentru realizarea acestor obiective,

la începutul anilor '80 a început o amplă acțiune de demolare a caselor cetățenilor din cartierul Uranus. Nicolae Ceaușescu a fost cel care a decis planul de distrugere a centrului Bucureștiului după ce, într-o ședință a Comitetului Executiv al CC al PCR din 27 februarie 1968, avusese reacție negativă față de consecințele demolării unor locuințe din cartierul Colentina.

Atunci declarase: „Eu cred că trebuie să luăm o hotărâre în acest sens, intrucât continuă să se demoleze, fără să se gândească că acolo stau totuși oameni. De aceea eu propun să luăm o hotărâre, s-o transformăm într-o hotărâre a Consiliului de Miniștri prin care să interzicem demolările. Nu trebuie să contribuim pe front larg, ci să facem așa cum se face în toată lumea, să eșalonăm pe perioade. Mie îmi pare rău că am dat aprobare pentru a demola casele din cartierul Colentina. (...) Este o tendință generală pentru demolări. S-a venit cu propunerea ca la Lehtu-sat să demolăm cinci locuințe și să facem un bloc, o școală”.

Mihai Gere a încercat, în cursul ședinței respective, să explice faptul că decizia inițială era corectă: „Construcțiile de locuințe le-am făcut pe terenuri libere, uneori chiar sub 1%

demolări, dar locurile acestea au fost ocupate și dvs. ne-ați spus să nu mai mergem în afara orașelor. Așa că va fi greu să construim fără nici o demolare. Aceasta este situația la Turda, Câmpina și alte orașe”.

Atunci, Ion Gheorghe Maurer a propus „să se studieze problema aceasta și să se gândească la un coeficient rațional de demolări, pentru că nu este posibil ca într-un oraș să construiești fără să demolezi nimic”. Emil Bodnăraș a susținut ideea, declarând fără ezitare: „Fără aprobare, să nu se permită nici un fel de demolare. Trebuie văzut la ce eșalon să se dea aceste aprobări, fără însă să stabilim un coeficient de demolări”.

Deoarece fusese de acord cu cei doi „seniori” ai partidului, Nicolae Ceaușescu a reluat ideea sa principala: „În general să nu aibă nimeni dreptul să demoleze o casă fără aprobare. Eu nu mai semnez nici un decret pentru exproprierea locuințelor. Trebuie să urgem și legea aceasta a apărării proprietății, pentru că toată lumea consideră că este un bun al nimănui și fiecare face ce vrea. Să introducem principiul să se plătească de cel care construiește, inclusiv pământul. (...)”

(Continuare în pag. a II-a)

DIN ARHIVA CC AL PCR

Nomenclatura, repartizată în Centrul Civic

Partidul Comunist Român Comitetul Municipal București Propuneri privind modul de repartizare a spațiului locuibil din Centrul Civic

Propunem ca apartamentele construite în Centrul Civic pe arterele Izvor-Coșbuc și Victoria Socialismului să fie repartizate următoarelor categorii de oameni ai muncii:

1. Activiști ai Comitetului Central al PCR, Comitetului municipal București al PCR, comitetelor de partid ale sectoarelor teritoriale și asimilate acestora.
2. Activiști ai Comitetului Central al UTC, Consiliului Național al Pionierilor, Comitetului municipal al UTC, comitetelor al UTC ale sectoarelor teritoriale și asimilate acestora.
3. Activiști ai Uniunii Generale a Sindicatelor, Consiliului municipal

și ai consiliilor sindicatelor sectoarelor teritoriale și asimilate acestora.

4. Cadre de conducere și ofițeri ai Ministerului Apărării Naționale și Ministerului de Interne.

5. Cadre de conducere din ministere și alte organe centrale ale administrației de stat, personal diplomatic din Ministerul Afacerilor Externe.

6. Deputați în Marea Adunare Națională.

7. Cadre de conducere din Consiliul popular al municipiului București și consiliilor populare ale sectoarelor teritoriale.

8. Președinți și vicepreședinți ai Tribunalului Suprem, Tribunalului municipiului București și ai judecătorilor sectoarelor teritoriale, precum și judecătorii de la Tribunalul Suprem.

9. Procurorii din cadrul Procuraturii Generale și procurorii șefi și adjuncți de la Procuratura municipiului București și procuraturile sectoarelor teritoriale.

10. Cadre cu funcții de conducere din centrale, întreprinderi, instituții, redacții, organizații de masă, obștești și profesionale.

11. Cadre din învățământul superior.

12. Eroii ai muncii socialiste.

NOTĂ:

Repartițiile pe aceste locuințe să se dea numai de Consiliul popular al municipiului București, consultând în prealabil organele de stat competente.

Arhivele Naționale, Fond CC al PCR - Secția Gospodăriei de Partid, dos. nr. 5/1987

JURNALE PERSONALE

21 MAI

Inspeție Ion Moldovan, la Baia Mare, cu Mariana D. în comisie. Ea, ușor schimbată: el încă mai mult. Mici simptome care mă afectează fără să vreau, căci m-am instrăinat și eu. Seara, la lacul Bodi. Scurtă vizită la doamna B. medic, incântare, senzație că trăiesc un film american, că m-aș afla într-o casă din sudul Californiei, într-o veche familie (ca în Julien Green, poate...)

Mircea Zociu, Jurnal IV, București, Editura Albatros, 1998, p. 442

Ca de obicei, mă trezesc la ora 6. Îl deștept și pe nea Milică. E Sf. Constantin, nea Milică! Nu se supără. E un morman uriaș, îmbrăcat cu costum de bumbac, cu burtieră, acoperit cu trei păături. Se cutremură și mă declară anormal când mă vede în slip și dotat doar cu un cearsăf. Apoi își retractează injuria și declară că așa făcea și el când era de vârsta mea. În loc să mă lim-

pezesc, mă „dreg”. Timpul e formidabil, vremurile sunt sub om și neom. Ieșim la plimbare. „Băteții” ne iau în primire cu dragoste și avânt. „Ia mulți ani!” „Gustări și bere multă, multă. Fotografii nenumărate, cine știe pe unde vor ajunge... Mai mulți combatanți rămân aici până mâine. Seria noastră pleacă la 13. Sunt luat în primire de soață, Diana și Vio, finii Pătrașcu, doi elevi, Gherasan, Sandu Brezeanu, Sandrino. Cravate și cărți, multe cărți. Și ne bucurăm de sărbătoare și de tineretea noastră ținute sub control. Dar nu mai pot ține pleoapele deschise... Sărbătoarea s-a încheiat!”

C. Trandafir, Jurnal în curs de publicare la Editura Libra

Smaranda a făcut primul drum la București la Panduri, să-i ducă lui Nicolae cererea Alexandrei, iar el, la 2.00, când ne-a telefonat, rescisese cererea, o înregistrase, aflase ce ar mai fi de făcut și voia ca să continue alte precizări.

(Continuare în pag. a II-a)

JURNALUL OMULUI SIMPLU

„Cum m-a racolat Securitatea când am vrut să plec în străinătate”

Pe vremea comuniștilor, Securitatea avea nevoie de cât mai mulți informatori, ca să țină în frâu poporul din ce în ce mai nemulțumit. Metodele de recrutare erau din cele mai diverse. Pe brăileanul Ștefan Saghin, de exemplu, au încercat să-l atragă în rândul turnătorilor oferindu-i la schimb ceea ce el își dorea foarte mult: un loc de muncă bine plătit în străinătate. „Lucram ca tehnician, cu trei săptămâni în urmă, la Șcheia de Producție Petroliară Brăila și voiam să plec în Turkmenia, unde intram în vedere avea un șantier de foraj. Se plătea foarte bine: salariul din țară, plus vreo 2.000 de dolari. Am făcut

cerere de transfer și, în perioada când așteptam un răspuns, am fost abordat de securistul unității. Fiind o întreprindere considerată strategică, nu se putea fără un securist printre oamenii muncii. Individul avea grad de căpitan și purta armă la brâu. Toată lumea știa cu ce se ocupă și nu era deloc popular. Pe mine m-a luat deoparte într-o zi și mi-a zis că trebuie să ne întâlnim, după program, ca să discutăm despre cererea mea de plecare în străinătate. «Vii la 8 seara, lângă Grădina Publică, ca să mergem la biroul meu». Nu prea înțelegeam despre ce birou este vorba, dar am acceptat, că nu aveam încotro. Îmi era

frică, recunosc, fiindcă nu prea eram bine văzut de organele de partid din întreprindere. Mă luaseră la ochi în 1988, când am împlinit 30 de ani și am participat la ședința solemnă deomenii muncii. Individul avea grad de căpitan și purta armă la brâu. Toată lumea știa cu ce se ocupă și nu era deloc popular. Pe mine m-a luat deoparte într-o zi și mi-a zis că trebuie să ne întâlnim, după program, ca să discutăm despre cererea mea de plecare în străinătate. «Vii la 8 seara, lângă Grădina Publică, ca să mergem la biroul meu». Nu prea înțelegeam despre ce birou este vorba, dar am acceptat, că nu aveam încotro. Îmi era

(Continuare în pag. a II-a)

ROMÂNIA ÎN PRESA INTERNAȚIONALĂ

Diplomat străin agresat în România

Le Monde din 21 mai 1989 relatează cazul unui deputat belgian în parlamentul european, care a fost agresat de miliție în apropierea casei disidentului Doina Cornea. Belgia și-a rechemat vineri, 19 mai, ambasadorul de la București, Jan Koninckx, pentru consultări, după agresiunea comisă cu o zi înainte de către milițienii români împotriva unui parlamentar european, domnul Gérard Deprez. Președintele al Partidului Social-Creștin (PSC), unul din cele cinci partide care formează coaliția la guvernare și cap de listă la alegerile parlamentare europene din 18 iunie, domnul Deprez a fost bătut și jefuit de milițieni în fața domiciliului Doinei Cornea, careia voia să-i în-

măneze personal o scrisoare de la fika sa. Ministrul belgian de Externe, Leo Tindemans, „l-a convocat pe ambasadorul României la Bruxelles luni, 22 mai, pentru a discuta această problemă”, au declarat surse din minister. De altfel, Liga pentru apărarea drepturilor omului în România a anunțat vineri, la Paris, că Dan Simplăeanu din Blaj, care s-a deplasat la Cluj în 12 aprilie pentru a se întâlni cu Doina Cornea, a fost bătut în fața domiciliului acesteia, condus la Militie și interogată cu brutalitate timp de 18 ore.

InfoMina

Sărbătoarea catedralei patriarhale, petrecută în discreție maximă

Sărbătoarea Sfinților împărați Constantin și Elena însemna pentru bucureșteni, printre altele, și hramul catedralei patriarhale. Prăznuirea sfinților care, prin actele lor istorice, au ridicat creștinismul la rang de religie recunoscută de stat avea loc cu bucurie, dar cu discreția necesară acelor vremuri.

Părințele profesor Florin Șerbanescu, consilier patriarhal pe probleme de patrimoniu, ne-a spus: „Spre deosebire de astăzi, slujba de hram a catedralei patriarhale s-a ținut în biserică, nu pe esplanadă, așa cum se obișnuiește în zilele noastre la marile sărbători. Aceasta și pentru că nu era voie să fie o astfel de manifestare în aer liber, care să atragă atenția. Din punct de vedere strict liturgic nu era nimic deosebit, slujba era ca și astăzi, nu avea cum să fie altfel. A fost slujbă arhierescă, la care a participat Preafericitul Părinte Patriarh Teoctist, mulți preoți, diaconi și, bineînțeles, mulțime de credincioși, în limitele în care aveau loc în biserică. Părințele Patriarh a ținut un cuvânt de învățătură

Patriarhul Teoctist, săvârșind rugăciuni în timpul Sfintei Liturghii FOTO: Arhiva BOR

despre viața și activitatea Sfinților Constantin și Elena, ocrotitorii catedralei. Nu exista mișcare ca astăzi. Singurele locuri în care se scria despre evenimentele religioase ale țării erau revistele peri-

odice Glasul Bisericii, fiecare episcopie avea varianta sa de revistă cu acțiunile, evenimentele și teme sale, și revista Biserica Ortodoxă Română”. În aceste publicații erau făcute cunoscute și agendele de lucru ale patriarhului și ierarhilor, iar cititorii care aveau acces la acestea (erau comercializate prin unele biserici) aflau despre vizitele episcopilor la diferite biserici din arealul eparhial, aflau despre sfinții de biserică, citeau despre viețile sfinților și puteau lua cunoștință de articole cu teme mai profunde, cum ar fi studiile la diferite opere și traduceri ale unor cărți de bază ale creștinismului.

Dacă pe Dealul Mitropoliei, în sfântul lăcaș ridicat de Constantin Șerban Basarab la 1656, credincioșii îl slăveau pe Dumnezeu și îi laudau pe sfinții Lui, în schimb, în forurile laice, Tovarășă primea cinstirea unei zeițe de ziua numelui unei sfințe în care nu credea.

Daniela CĂRLEA-ȘONTICĂ

CALENDAR

21 mai (duminică)
Soarele a răsărit la 5:42, a apus la 20:43
Luna a răsărit la 23:01, a apus la 6:13
Sărbătoare creștină: † Sf. Mari Împărărați Constantin și mama sa, Elena

S-a întâmplat la 21 mai 1989

- La Viena s-au încheiat lucrările congresului Populist Austriac. În ultima zi a lucrărilor au fost alese noile organe conducătoare, funcția de președinte urmând să fie ocupată de Josef Hiegler, vicecancelar al Austriei.
- Rapoartele oficiale anunțau că deficitul comercial al SUA în schimburile cu țările CEE a fost în 1988 de 18 miliarde dolari, în scădere față de 1986 cu 22 de miliarde de dolari.

Roxana VINTILĂ

CEAUȘESCU ȘI DEMOLĂRILE: 1989, 1977, 1968

(Urmare din pag. 1)

Am fost în Praga. Tot centrul orașului este îngheșuit și nu se demolează nimic. Sunt străzi pe unde n-au loc două mașini și tot nu se demolează.

Nu știu, ce ne-a dat nouă Șoseaua Nord-Sud? Nu am câștigat nimic pentru circulația Bucureștilui; a fost pur și simplu fantezie.

Nu există nici un fel de respect pentru apărarea proprietății, iar cei din București n-au nici o grijă pentru populație. Zilnic vin oameni și cer case și noi demolăm. (...)

În nici un oraș din lume nu se apucă să se demoleze, să se dea străzi jos, când sunt zeci de mii de oameni care se plâng că n-au locuințe. Am fost la Praga, sunt niște străzi înguste de abia merge mașina. Și așa se procedează în toată lumea. Or fi case proaste, dar așa cum sunt, acolo locuiesc oameni. Trebuie să construim așa cum se construiește în toată lumea, casă lângă casă. Să vedeți în Japonia, în Olanda, scot nisip din mare și construiesc acolo.

Eu aș ruga să se redacteze cât mai urgent această lege, iar între timp să se atragă atenția la toate organele să nu se mai demoleze. Și în agricultură se face risipă de teren cu construcțiile, cu instalațiile de telefoane, cu instalațiile pentru energia electrică. Aceste instalații sunt puse în mijlocul câmpului, în loc să fie puse într-un colț; nimeni nu le aprobă, ci fiecare face cum îl taie capul. (...)

În alte țări se construiesc metrouri fără să se demoleze o casă. În 1967, (în România) s-au demolat 7.000 de apartamente. (...)

În Anglia, dacă tai un pom, chiar din curte, te trimite în judecată.

După nouă ani de la ședința respectivă, în România a avut loc un cutremur de pământ. Potrivit datelor publicate la 18 martie 1977 în ziarul Știința, seismul din 4 martie 1977 a pro-

Dacă la sfârșitul anilor '60 Nicolae Ceaușescu avea o reacție negativă față de consecințele demolărilor, în cursul anilor '80 România a trecut printr-un proces de sistematizare care nu mai ținea cont de dreptul de proprietate al cetățenilor
FOTO: Amrand Rosenthal/AGERPRES

vocat prăbușirea sau aviarierea gravă a 32.897 de locuințe, 34.582 de familii fiind declarate sinistrate. De asemenea, au fost afectate de seism 763 de unități industriale, de construcții și transporturi. Pagube importante s-au înregistrat în sectorul comercial și cel al prestărilor de servicii, au fost avariate zeci de unități sanitare, școli și instituții de învățământ superior, grădinițe, creșe, internate, așezăminte culturale, monumente istorice și edi-

ficii administrative. Pierderile materiale totale provocate de seism au fost evaluate la 9-10 miliarde de lei. Efectele dezastruoase ale cutremurului au schimbat la Nicolae Ceaușescu modul de percepere a realității în domeniul locativ. Dintr-o dată, liderul PCR a inițiat un amplu program de sistematizare a marilor localități din țară. Deoarece România se confrunța deja cu o serie de probleme economice importante, grija

lui Nicolae Ceaușescu față de dreptul de proprietate al cetățenilor s-a transformat treptat în dispoziții și ordine de demolare a centrelor unor localități afectate de cutremurul din 4 martie 1977. De asemenea, a fost inițiat programul de construire a unui centru civic în București, fără să se amintească despre consecința în propriile decizii a liderului suprem al partidului.

Dr Petre OPRIȘ

RADIOGRAFII CULINARE

Șnițele cu fantezie și curaj

Într-o zi, când am venit de la școală, fiul meu cel mic mi-a zis că un coleg de-al lui are la pachetel, mai tot timpul, șnițel. Normal că mi s-a strâns inima de durere. Trebuia să fac ceva! Așa că m-am dus cu tupeu, a doua zi, la școală și am întreat-o pe mama copilului cu șnițel cum se face să obțin și eu carne. Femeia, care venea zilnic să-și ia copilul de la școală, pentru că locuia mai departe, m-a privit puțin intrigată, dar apoi a pufnit în râs. Mi-a spus că nici ea nu are de unde procura carne așa ușor, dar a învățat de la o femeie, care povestea la coadă la lapte, cum se fac șnițele și tot felul de alate preparate din parizer. S-a străduit să-și amintească toate rețetele spuse de femeie și apoi le-a notat. Ea considera că erau foarte bune și ne puteau scoate din multe încurcături. Hm! Mă cam dezumflaseam. Știam și eu că dacă dădea o felie de parizer, mai grosuță, prin ou și făină cu pesmet, obțineai un șnițel rumenior. Mi se părea că mă la peste picior. În

ultimul timp auzisem tot felul de minuni, dar tot am rugat-o să-mi spună ce și cum. M-a invitat pe la ea, a doua zi, ca să mai discutăm. Toată noaptea și ziua până seara când ne-am întâlnit la școală, m-am gândit numai la rețete grozave cu parizer, ba chiar și la faptul că cine știe ce aiureli avea să-mi spună și o să mă pună să-mi pierd timpul. Cu inima indoită, m-am dus la ea acasă. Am stat de vorbă în bucătărie și într-o oră am aflat mai multe tehnici de a face preparate delicioase din parizer. Spre exemplu, mi-a zis că, dacă toți parizerul și-l amesteci cu brânză sărată și ceapă tocată fin, obții o pastă numai bună de umplut roșii, ardei gras, castraveți verzi, sau chiar de pus pe felii de pâine. Sau poți să faci un aluat din cartofi, făină, ou, drojdie de bere, puțină apă sau lapte, dacă ai, și un praf de sare. Fărămânți, lași la crescut 30 minute, apoi întinzi aluatul. Din parizer tăiți fâșii, subțiri și lungi, fâșii de castraveți murați, bine scurși, ciuper-

cuțe tăiate, din cele chinezești de la conservă, motcovi fierți tăiați pe lung, faci o umplutură. Toate acestea le montezi una lângă alta, din fiecare câte o bucată, de-a lungul foii de aluat, de la un capăt până aproape de celălalt. Presari puțin piper și începi să rulezi cu grijă. Pui rulada într-o formă de cozonac, unsă cu grăsime și tapetată cu făină, apoi o ungi cu ou și o dai la cuptor, la foc potrivit, cam o oră. O tai felii doar atunci când pui la masă, caldă sau rece. Fridgeu ca să mă convingă, a scos din frigider o bucată și m-a servit. Era bună, dar se cam desfaceau bucățele de umplutură și părea cam palidă. Copiilor mei nu le-ar fi stărnit apetitul. Mi-am copiat toate rețetele pe care a lăsat-o inima să mi le dea și, după ce i-am mulțumit din tot sufletul, am plecat acasă. A doua zi, când am ieșit de la serviciu, am achiziționat o roțiță de cașcaval Cașcaval! Era ceva, nu? Doamne ce victorie meschină! Da, dar era o victorie! L-am pus la pă-

trare. Ceva mă îndemna să nu mă grăbesc. În ziua următoare, după programul de lucru, am plecat la vânătoare de parizer. Am luat un kilogram! Achiziționat tocmai de la „Unic”. Din el am preparat cele două rețete. Am făcut mai multe șnițele! Dar nu oricum! Le-am făcut cu fantezie și curaj! Am tăiat felii de parizer, le-am găurit ici-colo, le-am pus în găuri bucățele de cașcaval, le-am tăvălit prin făină cu pesmet, prin ou, și drept lungi cu puțină apă, iar prin mă masă, caldă sau rece. Fridgeu ca să mă convingă, a scos din frigider o bucată și m-a servit. Era bună, dar se cam desfaceau bucățele de umplutură și părea cam palidă. Copiilor mei nu le-ar fi stărnit apetitul. Mi-am copiat toate rețetele pe care a lăsat-o inima să mi le dea și, după ce i-am mulțumit din tot sufletul, am plecat acasă. A doua zi, când am ieșit de la serviciu, am achiziționat o roțiță de cașcaval Cașcaval! Era ceva, nu? Doamne ce victorie meschină! Da, dar era o victorie! L-am pus la pă-

Veronica BECTAȘ

JURNALUL OMULUI SIMPLU

„Cum m-a racolat Securitatea când am vrut să plec în străinătate”

(Urmare din pag. 1)

Când mi-a venit rândul să vorbesc și am zis: «Tovarăși, voi nu vedeți că nu e nimic adevărat din ce se spune aici?»

Secretarul UTC pe întreprindere s-a schimbat la față și, după ședință, m-a amenințat că mă reclamă la prim-secretarul județului și că o să ajung pe mâna Securității. O cam sfclesim, dar am avut noroc cu președintele de sindicat, care mă simpatiza și i-a zis secretarului să o lase mai moale. Când m-a chemat securistul, m-am gândit că mi s-a infundat de la povestea aia, își amintește Ștefan Saghin. De voie, de nevoie, el și-a luat inima în dinți și a mers la întâlnire, nu înainte, însă, de a-și instrui soția să îl urmărească de la distanță, ca să vadă unde este dus.

„Asta se întâmpla prin septembrie, iar la 8:00 seara deja era întunecir afară. Am ajuns lângă parcul unde stabilisem întâlnirea, iar securistul mi-a zis să îl urmez, la vreo zece pași în urma lui. M-a condus așa până la clădirea unui institut de cercetare din

oraș, a intrat înăuntru și a coborât la subsol. Îl urmăream după sunetul pașilor și-mi era o frică teribilă, că nu știam ce are de gând. Mi-a venit ideea să număr pașii, câți la stânga, câți la dreapta, ca să pot găsi ieșirea în caz că trebuie să fug, să scap de acolo. La un moment dat, a deschis o ușă și a aprins lumina. Era un fel de birou, cu o masă și două scaune de o parte și de alta. Cred că aia era camera lui conspirativă, unde își racola oamenii. M-a invitat să mă așez, a scos o foaie de hârtie și mi-a zis să trec pe ea toate numele rudelor și prietenilor de la care ar putea să ia referințe despre mine, înainte de a-mi da acceptul să plec în străinătate.

După ce am scris, m-a întrebat direct ce părere am eu despre ceea ce întâmpla în țară. M-am blocat și prima reacție a fost să pipăi stinghia mesei, să văd dacă nu sunt microfoane ascunse acolo. El a râs și mi-a dat asigurări că nu ascultă nimeni ce vorbim noi acolo. «Ia zi, îți place ce se întâmplă?», a insistat. I-am răspuns printr-o

întrebare: «Da? dumneavoastră vă place?». A zămbit și mi-a zis că nu-i place, dar nu are ce face, fiindcă partidul e la putere și totuși trebuie să ne conformăm. Apoi a devenit serios și mi-a spus: «Măi băiete, uite cum stă treaba. Tu în maxim două luni pleci unde vrei, dar după ce ajungi acolo ești omul nostru. Ce zici?». «Nu știu ce să zic», i-am răspuns. «Gândește-te și mai vorbim. Te caut eu». După dialogul asta m-a lăsat să plec.

La vreo două luni, m-a chemat iar. De data asta avea o cerere pregătită, pe care trebuia să o semnez, cum că sunt de acord să colaborez cu el și să îl raportez ce se întâmplă pe șantier. Am semnat, cu gândul să mă văd ajuns acolo, și pe urmă să văd cum o să procedez. Până să plec, a venit Revoluția și totul s-a oprit, șantierul din Turkménia s-a închis. Securistul s-a predat chiar în ziua când a fugit Ceaușescu. A predat arma și s-a pus la dispoziția găzilor patriotice care păzeau sediul unității.”

Florentin COMAN

Cum s-au mutat cimitirele din fața „magistralei albastre” a Capitalei

(Urmare din pag. 1)

La întâlnirea finală cu Primăria și CNA-ul, conducerea IPS a înaintat devizul calculat pe hârtie. „Am cerut foarte mult, deoarece se muncea și sâmbăta și duminica, aproape non-stop, își amintește A. Constantinescu. Și am făcut un ditamai devizul de vreo 16 milioane. Asta trebuia să ne plătească nouă IACERD-ul, respectiv CNA-ul, ca să rămânem și noi cu beneficiu. Era o sumă imensă! Când ne-am așezat la masă și i-am arătat documentația directorului Mușat, mi-a dat cu piciorul pe sub masă. Nu-i venea să creadă nici lui, iar cei de la CNA au zis doar: «Da? Bun, gata». Imediat au aprobat.”

Intr-adevăr, din documente reiese și costul final al lucrării: 15.352.704 lei. O simplă socoteală vădește că fiecare mort mutat din Cimitirul Crângași a costat statul român aproape 8.000 de lei!

Dr Petre OPRIȘ

Gulești-Sârbi, alte echipe lucrau de zor la construirea noii destinații a morților din Crângași. Oamenii săpau gropi, le zideau cu cărămidă și delimitau parcele, alee, se planta verdețea.

Biserica „Sfântul Ierarh Nicolae”, sacrificată

O dată cu cimitirul, a dispărut din Crângași și Biserica „Sfântul Ierarh Nicolae” (construită în 1564). Se va fi

ma anului 1700, a locuitorilor cătunului Crângași. La demolare, o parte din obiectele de cult au fost transportate la Biserica Belvedere și la Biserica Sf. Ilie din Grant, ultimul preot paroh fiind părintele Boierescu.

Incurajați de „succesul” de la obiectivul Lacul Morii, organele de partid și de stat au decis și strămutarea altor cimitire. Iar normele, unicate” adoptate pentru evacuarea Cimitirului Crângași s-au mai aplicat o dată. Și încă o dată... În 1987, în apropierea Bucureștilui, două obiective „jenat” constructorii Canalului Dunăre

- București: Cimitirele Ordoreanu (la Clinceni) și Buda (la Cornetu), Mistuina i-a reveni aceleiași întreprinderi de prestări servicii, de-acum cu experiență în domeniu. Cadavrele exhumate de la Ordoreanu urmau să fie reînchinate la Cimitirul Clinceni, până la 3 martie 1987. Potrivit documentelor, la data strămutării, în Cimitirul Buda existau 726 de rămășițe pământestii (suprafața 10.000 mp), indiferent de vechime, iar la Ordoreanu 98 de decedați (4.000 mp). „Pentru noi era mai dificil pentru că era distanța mai mare, trebuia să ducem oamenii acolo, spune Aurel Constantinescu.

Nu a mai ținut cu suma aceea imensă, de 16 milioane. Și-au dat seama că se undeva am exhumat și ne-au dat doar câteva... de mii. A mers foarte repede acolo, cred că într-o săptămână am terminat. Erau și mai mici cimitirele, plus că la Cornetu am avut sprijinul părintelui paroh de acolo.”

La două decenii distanță de transferul de pomină de la Crângași, Ordoreanu și Buda, sufletele morților se vor fi împacat cu decizia conducerii de stat de atunci. La fel și rudele lor. Printre locuitorii din apropierea Lacului Morii care au prins însă grozăviele mutării, circula și acum legenda că locul a rămas bântuit.

Florin MIHAL

RESTITUIRI

Stenograma ședinței Comitetului Politic Executiv al CC al PCR din ziua de 19 mai 1989

Ședința a fost prezidată de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român.

Tov. Nicolae Ceaușescu: Ați văzut, tovarășii, ordinea de zi. Sunteți de acord.

Punctul 1

Raport cu privire la recalcularea prețurilor de producție în industrie.

Să prezinte, tovarășul Pățan, pe scurt situația.

Tov. Ion Pățan: În conformitate cu sarcinile stabilite de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului, s-au examinat prețurile de producție în industrie și au rezultat următoarele:

Noile prețuri de producție aplicate numai o perioadă din anul 1988, au stimulat întreprinderile pentru reducerea costurilor și livrarea produselor la export.

La 31 decembrie 1988, la cele 4.272 produse principale fabricate în anul 1988 de unitățile industriale republicane, ale căror prețuri au fost aprobate prin Decretul nr. 154/1988, s-a înregistrat următoarea situație:

- 1.667 produse au înregistrat rentabilități mai mari decât cele aprobate prin decret;
- la 807 produse rentabilitățile realizate au fost în limita celor aprobate;
- la 1.455 produse rentabilitățile realizate au fost inferioare celor planificate;
- 343 produse au fost cu pierdere la

31 decembrie 1988.

Potrivit sarcinilor trasate de Conducere, împreună cu ministerele, centralele industriale și întreprinderile s-a acționat pentru reducerea costurilor și eliminarea pierderilor, astfel încât la 30 aprilie a.c. au mai rămas nerentabile 24 produse, din care: 8 în industria extractivă și energia termică, 8 în industria metalurgică și 8 în industria chimică, precum și 3 activități (transportul cu metroul, distribuția apei potabile și transportul în comun în municipiul București).

În conformitate cu hotărârile Conducerii se acționează în continuare, pentru eliminarea pierderilor și creșterea rentabilității produselor.

În al doilea rând, pentru stabilirea prețurilor de producție pentru anul 1989, urmează să aibă loc la bază următoarele costuri la 1.000 lei producție marfă la care se vor adăuga rentabilitățile potrivit decretului. Astfel, pe total industrie republicană 844,8 cheltuieli la 1.000 lei producție marfă la care se propune un efort de reducere a costurilor față de anul precedent de 78,0 milioane lei, din care situația pe ministere este următoarea:

Ministerul Industriei Metalurgice 920,3 - 860,0; Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini 852,6 - 755,0; Ministerul Industriei Electrotehnice 767,4 - 715,0; Ministerul Industriei Chimice și Petrochimice 901,5 - 803,0;

Ministerul Industrializării Lemnului și Materialelor de Construcții 858,3 - 785,0; Ministerul Industriei Ușoare 738,9 - 680,0; Ministerul Industriei Alimentare 756,1 - 704,9.

Realizarea acestor nivele scoate în evidență necesitatea de a se acționa cu fermitate pentru înlăturarea măsurilor dispuse de Conducere cu privire la perfecționarea organizării și modernizarea proceselor de producție, care să se reflecte într-o scădere efectivă a costurilor, asigurându-se astfel premisele reducerii prețurilor de producție.

Tov. Nicolae Ceaușescu: Eu aș vrea să spun câteva cuvinte.

Tov. Silviu Curticeanu: Am difuzat-o. O au toți miniștrii.

Tov. Nicolae Ceaușescu: Aveți ceva de spus la această problemă, ceva de întrebare?

Tov. Constantin Dascăleacu: Tovarășe Ceaușescu, eu aș vrea să spun câteva cuvinte. În primul rând, așa cum reiese de aici, acestea sunt produse care au rămas cu pierderi. Noi am analizat permanent această problemă și am stabilit, pentru cele 24 de produse, ca până la sfârșitul lunii mai, totuși să ia măsurile necesare și să intre cu acestea în normal. Sunt două produse la mineri, la petrol, la chimie și la Capitală. Noi am stabilit toate măsurile

pentru ca produsele respective să devină rentabile.

Rămânem, în continuare, ca pentru mineri să vă prezentăm separat situația, restul toți să se încadreze în ceea ce este stabilit, îndeosebi metalurgia și chimia.

Am luat măsuri, cu metalurgia, pentru că trebuie să intre în normal la cocșul metalurgic, pentru că nu are nici un fel de justificare această rămânere în urmă. De asemenea, aceeași situație este cu furfurulul, cu rezorcina și celelalte. Trebuie să ia măsuri să meargă instalațiile așa cum trebuie. La fel, la lanțuri miniere nu există nici un fel de justificare. Trebuie însă luate măsurile care s-au stabilit și să se aplice ceea ce s-a stabilit.

Am mai stabilit, tovarășe Ceaușescu, ca în continuare, până la sfârșitul lunii mai, să analizăm întreprindere cu întreprindere, astfel ca la sfârșitul semestrului să intrăm în normal și, totodată, am stabilit ca până la sfârșitul lunii mai să luăm produsele care au atins nivelele prevăzute în lege, cu 2-5% beneficiu. Urmărim această situație pe fiecare ramură de producție.

Tov. Nicolae Ceaușescu: Miniștrii, viceprim-miniștrii să vedem dacă au ceva de spus. Sigur, ceilalți tovarășii din Comitetul Politic Executiv. Nu aveți nimic de spus, tovarășii? Nu aveți nimic de întrebare?

Tov. Ion Dincă: Noi, tovarășe Ceaușescu, la petrol,

vrem un preț de producție de 839.

Tov. Nicolae Ceaușescu: L-am văzut!

Tov. Ion Dincă: Mă refer la prețul de producție, iar prețul de livrare către rafinării este de 2.000 lei/tonă.

Tov. Nicolae Ceaușescu: Și asta știu.

Tov. Ion Dincă: Din cauza situației care s-a creat, de câțiva ani de zile, avem unele neacțiuni, în două șchele, cea de la Bolidin, unde mergem în extracție cu apă sărată - 8 tone apă scoatem o tonă de țitei - și la Suplacu de Barcău.

De asemenea, din cauza acestor greutăți, la aceste șchele, cheltuielile cresc pe total. Am luat măsuri însă să rentabilizăm peste tot și, în special, la aceste două șchele unde avem greutăți mari.

De asemenea, mai avem două produse la mineri - lignitul de carieră și lignitul din subteran - unde, de asemenea, trebuie să găsim soluții în continuare.

Tov. Nicolae Ceaușescu: La cupru nu ați găsit soluții?! De trei luni trebuie să luați măsuri, și să nu mai rămână în steric nici o, 8 la sută. Numai de acolo, la mineri, trebuie să scoatem 8-10 mii tone cupru și cu asta am rentabilizat. Dar, tovarășii, este o problemă de organizare, nu am luat măsuri să scoatem tot cuprul din steric.

Tov. Elena Ceaușescu: Este o pro-

blemă pe care o discutăm de ani de zile și nu am luat măsurile necesare.

Tov. Nicolae Ceaușescu: De aici și nerentabilizarea.

Tov. Irimie Catargiu: Am luat măsurile stabilite. Sigur, nu realizăm în primul rând recuperarea și nu realizăm și niște capacități.

Tov. Nicolae Ceaușescu: Trebuie să rentabilizăm peste tot la voi; la fel la huilă, dacă organizați și lucrați cum trebuie.

Tov. Irimie Catargiu: Am fost în Valea Jiului, ca urmare a dispoziției dată săptămâna trecută, la ședința Comitetului Politic Executiv de acum două săptămâni și v-a raportat ce ne-am concentrat toate cele trei ministere, împreună și cu comitetul județean de partid, am făcut un program, pe fiecare mină în parte, cu măsuri concrete, analizând liniile de front și stabilind măsuri pentru utilizarea dotărilor, a forței de muncă. Și trebuie să crească extracția din subteran, inclusiv am luat măsuri cu cenușa din subteran, am făcut un program special. Am mobilizat toate datele din Institutul de mine, de cercetare din Valea Jiului, de producție, am avut trei runde de discuții ca să îmbunătățim indicatorii de recuperare și să creștem producția de cărbune spălat pentru metalurgie. Ieri am făcut, totuși, un salt de 11,4, în Valea Jiului, pentru metalurgie și 11,7 pe total.

Tov. Elena Ceaușescu: Este o pro-

blemă pe care o discutăm de ani de zile și nu am luat măsurile necesare.

Tov. Nicolae Ceaușescu: De aici și nerentabilizarea.

Tov. Irimie Catargiu: Am luat măsurile stabilite. Sigur, nu realizăm în primul rând recuperarea și nu realizăm și niște capacități.

Tov. Nicolae Ceaușescu: Trebuie să rentabilizăm peste tot la voi; la fel la huilă, dacă organizați și lucrați cum trebuie.

Tov. Irimie Catargiu: Am fost în Valea Jiului, ca urmare a dispoziției dată săptămâna trecută, la ședința Comitetului Politic Executiv de acum două săptămâni și v-a raportat ce ne-am concentrat toate cele trei ministere, împreună și cu comitetul județean de partid, am făcut un program, pe fiecare mină în parte, cu măsuri concrete, analizând liniile de front și stabilind măsuri pentru utilizarea dotărilor, a forței de muncă. Și trebuie să crească extracția din subteran, inclusiv am luat măsuri cu cenușa din subteran, am făcut un program special. Am mobilizat toate datele din Institutul de mine, de cercetare din Valea Jiului, de producție, am avut trei runde de discuții ca să îmbunătățim indicatorii de recuperare și să creștem producția de cărbune spălat pentru metalurgie. Ieri am făcut, totuși, un salt de 11,4, în Valea Jiului, pentru metalurgie și 11,7 pe total.

VIATA CA UN FIR DE ATĂ

Dificultățile pe care femeile le întâmpină în creșterea sănătoasă a copiilor le obligă, adesea, să recurgă la avorturi empirice. FOTO: AGERPRES

La 26 de ani, Denisa C. putea spune că este multumită. Reușise să scape de naveta la țară, căci își găsisse un loc de muncă în București și, în sfârșit, se ajungea cu banii. Nu fusese de trei ani în concediu, de când terminase facultatea, și acum făcea ultimele pregătiri pentru o săptămână la mare. Biletele le procurase greu, prin Sindicatul de la serviciu, care îi aprobase două locuri abia pentru mijlocul lunii septembrie. Dar tot era multumită. Lumina celor șapte zile de soare – cu dinți, dar totuși soare – urma, „să spargă” universul gri, păstos, al vieții românului de rând.

Doar o umbră venea să întunece visul Denisei: se temea că ar fi însărcinată. Încă nu avea casă și nu dorea să își crească micuțul prin camere cu chirie. Așa gândea și Ștefan, prietenul ei. De când Ceaușescu transformase femeile în animale de prăsilă, decretul ce interzicea întreruperile de sarcină atârna ca sabia lui Damocles deasupra tuturor, femei și medici deopotrivă. Pe-deapsa cu închisoarea nu avea excepții.

Totuși, pastile abortive, ca și unele anticonceptionale tot mai ajunse în țară, aduse de unii sau alții prin „vama cucului” și se vindeau la bursa neagră, la suprapret, precum cafeaua, țigările ori alte produse strict necesare ce lipseau de pe piață. Și lipseau multe în acei ani: mâncare, căldură în apartamente, apă caldă, medicamente, vată, lapte praf pentru bebeluși, săpun, chiar detergent de rufe, până și ciorapi sau chiloți. Cum să crești un copil în asemenea

condiții? Așa că înghiți o cutie întreagă de pastile abortive rusești. A doua zi își luă prietenul și plecă la mare.

La întoarcere, într-o dimineață, când să plece la serviciu, a început hemoragia. Sângele țâșnea în valuri, parcă în ritmul inimii. Care bate, bate, bate. Era singură acasă și nici bani nu mai avea. Într-un final, își luă inima în dinți și sună la Salvare. A venit neașteptat de repede pentru acele vremuri, când erau oameni care mureau cu zile pentru că Salvarea venea târziu sau deloc, din cauza lipsei de benzină.

Astfel a intrat în viața ei Mariana, asistentă medicală. De ce nu a venit un medic nu a aflat. Dar nu era timp de discuții. După ce a întrebat-o de câteva ori dacă „a făcut ceva” ca să scape de vreo sarcină nedorită, Mariana a și dus-o pe Denisa în Salvare. A început o cursă contracronometru prin spitalele Bucureștiului. Cel la care era arondată obligatoriu Denisa era închis pentru renovare și nimeni nu știa la care spital fuseseră reparați pacienții.

După vreo două eșecuri ajuns la un spital din Pantelimon și Mariana a dispărut. Ingerul cel bun își făcuse datoria în ciuda riscului la care s-a expus și fără să accepte vreun semn de recunoștință. În acel timp, conform decretului, personalul medical avea obligația să nu ajute pacienta suspectată de avort până ce aceasta nu recunoștea că „a făcut ceva”, cu ce metodă sau medicament, cine a ajutat-o, iar apoi același personal medical trebuia să anunțe organele de cercetare penală. Întrebările pe care

procurorul le pune insistenț pe pacienta aflate în pragul morții erau: Ce medicament ai luat, cum se numește persoana care te-a ajutat?

La Camera de gardă, alt inger salvator, Raluca P., o tânără, medic rezident, acționează rapid. Nu pune întrebări. E medic, nu procuror. Constată că viața unui om este în joc și, cu o voce neașteptat de fermă, alertează personalul. „Duceți pacienta repede pe secție, puneți-o pe perfuzii, pregătiți sala și spuneți-i domnului profesor s-o ia prima”. O voce lenesă răspunde: „Dar nu avem perfuzii”. Doctorița tună: „Luati din rezerva mea personală. E la mine în dulap”. Au fost ultimele cuvinte pe care le auzi Denisa. Leșinase.

S-a trezit pe masa de operație, când medicii și asistente, strânsi ciopor, priveau îngrijorați tumora ce tocmai o scosesea din pacientă. „Să fie de la Cernobil? Tot ce se poate”. Amintirea accidentului nuclear din Ucraina tot mai îngrijora lumea, deși trecuseră câțiva ani. Între timp, în România crescuse puternic numărul cazurilor de cancer.

Peste vreo trei săptămâni, rezultatul autopsiei indică: nu a fost malign. Dumnezeu a ținut cu Denisa. Și tot el i-a trimis cei doi îngeri. Fără ei, Denisa nu ar mai fi trăit.

Pe Mariana nu a reușit s-o găsească, nu îi știa numele de familie. Dar pe Raluca am găsit-o eu. Astăzi, conduce secția de ginecologie a unui mare spital județean din sudul țării. Și nu vrea să îi dau numele în ziar. Ca om a făcut ce i-a dictat conștiința. Ca medic a respectat jurământul lui Hipocrat.

Astăzi te-ntrebi cum a fost cu puțință. Și ce mijloace foloseau femeile pentru a evita sarcinile nedorite. „Mijloacele de contracepție din perioada 1964-1989 au fost găsite, create și imaginare din disperare. Imi amintesc foarte bine de ele, întrucât adolescența și o parte din viața mea s-au aflat în acea perioadă”, își amintește astăzi Antoaneta Bugner, psiholog principal la Institutul Național de Hematologie Transfuzională din București. „Erau, așadar, cașetele cu chinină și unt de cacao (oficial permise numai femeilor cu afecțiuni grave – cardiace sau de alt gen). Desigur, nu aveai acces la ele ușor. La disperare se utilizau tot felul de substituite: aspirină local, bicarbonat”, arată Antoaneta Bugner, adăugând: „Anticonceptionalele reale erau cumpărate (atunci când pe o cale sau alta ajungeau în țară) fără posibilitatea alegerii. Cumpărai ce găseai, când găseai”.

Despre o altă formă de contracepție, psihologul spune: „Între anii 1990 și 1991, am organizat patru seminarii de consiliere HIV-AIDS în țară. Pentru pregătirea acestora și în cursul desfășurării lor, a fost necesar să cunoaștem o sumă de date privind viața sexuală a populației, astfel încât am pregătit și aplicat un chestionar. Dintre răspunsurile obținute, am reținut următorul: foarte multe femei cu vârsta cuprinsă între 40 și 50 de ani în acea vreme au răspuns pozitiv la întrebarea privind practicarea sexului anal. Motivul: era un mijloc de contracepție”.

Mihaela MĂTĂCHIȚĂ

ARTICOLUL ZILEI

Maximă răspundere în toate unitățile agricole pentru pregătirea secerișului și efectuarea celorlalte lucrări de sezon

În această perioadă a anului, oamenii muncii din agricultură au de realizat un mare volum de lucrări, fiecare dintre acestea având o importanță hotărâtoare pentru obținerea producțiilor stabilite în toate sectoarele de activitate. Una dintre acțiunile care trebuie finalizate cât mai grabnic cu putință și în cele mai bune condiții se referă la încheierea tuturor pregătirilor pentru apropiata campanie de recoltare a cerealelor păioase. Condițiile specifice din prima parte a anului au favorizat ajungerea mai devreme la maturitate a culturilor de grâu și orz, ceea ce, evident, impune ca în fiecare unitate agricolă și, în prima etapă cu deosebire în județele din sudul și din vestul țării să fie urgentate repararea și punerea la punct a combinelor, mijloacelor de transport și a celorlalte utilaje ce sunt utilizate în campania de seceriș, astfel încât, imediat ce lanurile de grâu și orz s-au coapt, recoltarea să poată începe neîntârziat cu toate forțele.

În această privință este de subliniat faptul că, apropiindu-se Programul de măsuri pentru asigurarea desfășurării în bune condiții a campaniei de vară, la recenta ședință a Comitetului Politic Executiv al CC al PCR au fost accentuate sarcinile și obligațiile ce revin organelor și organizațiilor de partid, organelor agricole centrale și locale, consiliilor populare, tuturor unităților agricole, a căror îndatorire principală este să acționeze energic pentru organizarea exemplară a lucrărilor, întărirea ordinii și disciplinei, astfel încât să existe garanția efectuării, într-un timp scurt și fără pierderi, a campaniei de recoltare a cerealelor păioase și a celorlalte culturi de vară. Experiența anilor trecuți a dovedit că decisiv pentru evitarea pierderilor de producție este ca strângerea recoltei să se facă într-un timp cât mai scurt pentru nu se ajunge la supraacoperirea lanurilor și scuturarea spicelor. Tocmai de aceea, așa cum s-a stabilit la ședința Comitetului Politic Executiv, este absolut necesar ca recoltarea orzului și a orzoaicelor să se facă în trei-patru zile, a grâului în șapte-zile, iar a inului pentru ulei în patru zile. Și trebuie spus că mijloacele mecanice din dotarea stațiilor de mecanizare și a întreprinderilor agricole de stat asigură capacitatea de recoltare necesară încheierii secerișului în perioadele de timp stabilite pentru fiecare cultură. Hotărâtoare este organizarea temeinică a întregii activități, de care depind folosirea deplină a combinelor și a celorlalte mijloace mecanice și, implicit, realizarea și depășirea vitezelor zilnice planificate la seceriș. Ținând seama de timpul instabil, ce se poate prelungi și în perioada secerișului, o atenție cu totul aparte trebuie acordată organizării executării în flux a tuturor lucrărilor, urmându-se ca întreaga producție culeasă într-o zi să fie transportată și depozitată în aceeași zi, în condiții corespunzătoare.

Strâns legată de buna desfășurare a secerișului este însăși asigurarea culturilor duble și succesive pe toate suprafețele planificate. Aceasta evidențiază necesitatea mobilizării unor ample forțe umane și mecanice,

astfel încât, imediat după seceriș, să se treacă la eliberarea de paie a terenurilor, pregătirea patului germinativ și semănat, pentru a nu se crea decalaje între aceste lucrări. Activitatea de însămânțare a culturilor duble trebuie organizată cu atât mai temeinic, cu cât în acest an, datorită declanșării mai de timpuriu a recoltării cerealelor păioase, există condiții reale pentru obținerea de producții mari de masă-verde pentru furaje și chiar de boabe.

Toate acestea impun o susținută muncă politică și organizatorică din partea organelor și organizațiilor de partid, care trebuie să sprijine consiliile de conducere din unitățile agricole, pentru a asigura mobilizarea largă a tuturor cooperanților, mecanizatorilor, a tuturor locuitorilor de la sate, pentru efectuarea la timp și de bună calitate a lucrărilor agricole de sezon.

Unul dintre obiectivele de extremă importanță ce străbate ca un fir roșu întreaga politică agrară a partidului, promovată consecvent de secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, este folosirea rațională și deplină a fondului funciar, creșterea suprafețelor agricole și arabile, și păstrarea nealterată a mediului înconjurător, care reprezintă o cerință fundamentală pentru realizarea programelor stabilite de creștere a producției agricole. În această privință, ca rezultate ale investițiilor mari alocate de stat pentru executarea unor ample lucrări de îmbunătățiri funciare, sunt de menționate rezultatele bune înregistrate anul trecut în ceea ce privește creșterea suprafețelor agricole și arabile, corespunzător sarcinilor prevăzute în planul național unic de dezvoltare economică și socială a țării. Realizarea acestor sarcini stabilite pe anul în curs impune, deopotrivă, să se acționeze cu toată energia pentru respectarea prevederilor legale, în scopul evitării diminuării suprafețelor agricole și, îndeosebi, a celor arabile. Aceasta se impune cu atât mai mult cu cât, așa cum s-a reliefat în recenta ședință a Comitetului Politic Executiv al CC al PCR, în acest domeniu continuă să se manifeste unele încălcări ale reglementărilor ferme stabilite privind folosirea fondului funciar prin scoaterea nejustificată a unor terenuri din circuitul agricol, cu toate consecințele ce decurg de aici asupra realizării producțiilor prevăzute. Tocmai de aceea este impetuos necesar ca în spiritul indicațiilor exprimate în repetate rânduri de secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, Ministerul Agriculturii, celelalte organizații agricole și consiliile populare să acționeze cu întreaga răspundere, pentru a nu se mai admite scoaterea din circuitul productiv a nici unei suprafețe de teren, pentru a se asigura respectarea cu strictețe a prevederilor legii privind folosirea cât mai judicioasă, cu eficiență economică maximă, a pământului, bunului cel mai de preț, care reprezintă suportul pentru înfăptuirea neabătută a obiectivelor noii revoluții agrare.

Scînteia, nr. 14.542 din 1989

ACI RADIO EUROPA LIBERĂ!

Dedicații de la München

În primăvara anului 1989, redactorului Andrei Voiculescu i-a scris, la Europa Liberă, solicitându-i câteva preferințe muzicale, un ascultător cu pseudonimul actorului de la Hollywood Robert Redford.

Dragă Andrei, Cu ocazia primei mele scrisori pe care ți-o adresez, primesc, te rog, urările mele de sănătate și fericire. Probabil pseudonimul meu îți este cunoscut: Robert Redford, iar lista mea îi este dedicată Robertinei Redford.

Te rog, dacă poți, să îmi transmiți lista în zile de vineri (confirmat 7 aprilie 1989, nota lui Andrei Voiculescu). Îți mulțumesc anticipat: R.R.

1. A-ha – Stay on this road
2. Sting – Fragile
3. Alan Parson Project – bătrân și înțelept
4. Michael Jackson and Rockwell – Knife
5. Nazareth – Love hurts
6. Queen – Life is real
7. Artie Camera – Somewhere in my heart

Document din arhiva personală Andrei Voiculescu

DIN ARHIVELE SECURITĂȚII

Austeritate în familia Brucan

În discuțiile purtate la domiciliu, în ziua de 20 mai a.c., soții Brucan au continuat să comenteze știrile difuzate la postul de radio Europa Liberă.

În context, referindu-se la poziția lor în cartier, Brucan Alexandra și-a consultat soțul, fără ca acesta să-i dea un răspuns, în legătură cu părerea pe care și-au format-o recent despre el, în condițiile în care în zonă a apărut un subofiter de miliție.

Concomitent, Brucan Silviu le-a atras atenția să (fie) mai raționali în privința consumului, deoarece, „deși au bani, încă nu au relații și, în această direcție, trebuie acționat (pe) viitor pentru a-și rezolva problemele de aprovizionare”.

Între orele 8:45-9:45 și 1:05-12:10, Brucan (Silviu) s-a plimbat prin cartier, prilej în care a făcut și unele cumpărături.

Nicolae Mircea a continuat să insiste să-i fie aprobată cererea sa

JURNALE PERSONALE

(Urmare din pag. 1)

Și, slavă Domnului, destul de ocupat. Prietenii ei, amândoi, cu vocație de a se devota.

Seara, Alexandra primește coșcoaga pachetului, al nu știu căteia, de la Dori, nu de mult instalată în RFG. Cei doi P., cu care ne înțelegem mai bine decât cu oricine, ne scriu turistic de două ori pe an. Ce țări au mai vizitat, la ce concerte au mai fost. (...)

Peste zi telefonează o vecină din bloc: tușa Nuți, singură, fetele la Ca-

ransebeș, nu poate să iasă din casă. Mă duc, fac cascadorie la etajul doi, trec printr-o fereastră dintr-un apartament în altul. Tușa Nuți e lucidă, dar abătută și fără puteri. O ajut să-și încălzească mâncarea. Între timp, vine un bătrân, alertat și el, fost mecanic de locomotivă, vecin de pe vremea când locuiau pe Odobescu. Îmi spune că dincoace de Poarta sunt domni, dincolo răgăteni. Îmi povestesc despre Miși, jumătate ungar, jumătate neamț, plecat în America în '39. A venit de două ori în țară și a stat la el. Ultima oară i-a dat la plecare un disc cu muzică băndățească. Telefonează din când în când din

California. „Tu ești, Tița? Spune, câte ceasuri is acum la voi? La mine în grădini s-or coapt caisănele. Mi-e tare dor de voi. Nu pot să vin, că mi-s prea bătrân, trăbă mers cu trei avioane, nu mai pot. Dar ascultă placă”. De dor, neamț-ungurului ascultă muzică românească. Iar R., intelectual și artist, nu le dă alor lui nici un semn.

Seara, Alexandra, care altfel își ține gura, face o criză de plâns. Adormim greu.

P. îi spune lui T. să nu facă prostia de a se întoarce din Franța. La fel m-am gândit și eu, se pare că și Alexandra. T. ezită. Își dă seama că nu m-aș descurca. Încerc să o conving de contra-

riul. De fapt, n-am cum să mă descurc, dar puțin îmi pasă. Deocamdată însă șansele de plecare sunt mici.

Am reușit, în sfârșit, dar cu ce preț, să mă desprind. Nu-mi mai procur propriile articole, altele nu mai scriu, ce se spune despre mine nu știu și îmi e indiferent, nu citesc nimic. Despre inimă nu mai pomenesc nimănui, fiindcă toți sunt gata să-mi dea sfaturi și să mă poarte pe la medici. De altfel, nici nu cred că sunt bolnav. Este expresia înconștientă a dorinței de a încheia.

Liviu Ciocărlie, Paradisul derizoriu. Jurnal despre indiferență, București, Humanitas, 1993, p. 49-51

tral de partid, a participat la deschiderea lucrărilor Congresului al XII-lea al Partidului Istiqlal din Maroc. Demnitarul român le-a transmis tovarășilor marocani cele mai calde urări din partea PCR și a secretarului său general, Nicolae Ceaușescu. La final, Nicolae Constantin a reafirmat dorința României de colaborare cu statele africane în direcția dezarmării, pentru o pace trainică și progresul omenirii.

Scule de înaltă performanță

Muncitorii de la secția de utilaj metalurgic Combinatului de utilaj greu Iași au realizat noi piese necesare fabricilor și uzinelor din țară. Printre acestea se numără ciocanul de 25.000 kgf, precum și un nou tip de burghiu, care, comparativ cu sculele similare, asigură creșterea vitezei de așchiere (și implicit a productivității muncii) cu 40%-50%.

Autofinanțare industrială

Cu toate că achitarea datoriei externe fusese sărbătorită cu mare fast în toată țara, presa și celelalte mijloace de propagandă ale regimului făceau apel la cumpărare și restricții. În

primul rând, unitățile industriale trebuiau să se descurce cum puteau, fără a aștepta finanțări de la Banca Națională. Soluția din ultimii ani impusă de regim era accelerarea vitezei de rotație a fondurilor provenite din vânzări, și astfel asigurarea necesarului de resurse pentru finanțarea producției prin capacitățile proprii ale fiecărui județ. Greu lucru de realizat economic, însă regimul susținea în continuare modelul Tovarășului de capitalizare a industriei. Câteodată, unitățile codășe erau trase de urechi, prin afisarea slabelor performanțe în furnizarea de fonduri din vânzări (conform planificării) către filialele județene ale BNR. Buna oară, în Timiș, „lista rușinii” arăta astfel: IURT Lugoj – 163 de zile întârziere, IRET – 93 de zile întârziere, IAT – 69 de zile întârziere, Electrobanat – 46 zile întârziere, IPC Jimbolia – 27 de zile întârziere, Detergenți – 25 de zile întârziere, „Ciocanul” Nădrag – 23 de zile întârziere, IUPS Lugoj – 19 zile întârziere.

tica social-politică”. Manifestarea se desfășura în „lumina” recentelor hotărâri ale Comitetului Central, care stipulau că în anul școlar următor trebuia să se organizeze școli tehnice și de meserii în proporție de peste 90%. Acțiunea inaugurală a fost găzduită de Centrul de cultură și creație al sindicatelor, cu participarea unui mare număr de cadre didactice. La eveniment a fost invitată să țină o conferință prof. univ. dr. Zoe Dumitrescu-Bușulenga, cu titlul „O vastă viziune despre lume – Mihai Eminescu”. Ulterior s-a vernisat expoziția documentar-literară „Eminescu și spiritualitatea românească”, cuprinzând materiale din colecția Dumitru Ion Grumăzescu din Iași. La final, auditoriul a ascultat un concert ținut de corul „Pontica” al Sindicatului din învățământ Constanța, dirijat de Sabin Nicolaină.

Patriotismul socialist

Comitetul comunal al femeilor Ciocenești (jud. Călărași), împreună cu Comitetul comunal al UTC și cadrele didactice au organizat dezbaterile intitulate „Patriotismul socialist, revoluționar, trăsătură definitorie a tineretului din patria noastră” și „Valorificarea creației folclorice românești”.

SĂ RĂDEM CU EI

- Sens unic**
La intrare interzis
Că fumatu-i perzis.
Circulara pare clară
Numai pentru cei de afară...
Otto LEVAI
- La discotecă**
O mare șansă-aicea ai
Venind seară de seară
Ca drumul vieții să ți-l tai
...Prin fumul de țigară!
Vasile BOLOCAN
- Țigara**
Descriă-n mod mai lapidar,
Ea este răul necesar
Ce dup-o vreme oarecare
Se va prefăce-n lumânare!
Virgil PETCU
- Consultație medicală**
– Să-i ofer cartuș de „Kent”?
Soră, ce părere ai?
Dânsa a răspuns prudent
– Dă ce vrei, dar vezi că dai!
Mircea URSEI
- Între sticle de vin**
Zice-o sticlă destupată
Către alta infundată
– Mergem la concurs, surată?
– Eu nu merg că sunt dopată!
Gh. NICULESCU

Urzica, nr. 766/1989

JURNALUL ZILEI

Ca și la sol, sportiva română a împărțit titlul continental cu o colegă sovietică – Olesia Dudnik. A treia treaptă a podiumului i-a revenit Danielei Silivaș.

Competiția de la paralele inegale a avut printre medaliat și o româncă, respectiv Daniela Silivaș, care a câștigat argintul.

Ultima medalie adusă la București a fost adjudecată de Cristina Bontaș, care a obținut locul al treilea în finala la sărituri.

Cultivarea porumbului, cu forță manuală

CAP-unle din județul Cluj se aflau în plină campanie de prăsilă a porumbului. Așadar, la CAP Mănăstireni, tractoriștii finalizaseră prășila pe întreaga suprafață a unității, de 58 hectare. Datorită climei umede care favoriza creșterea rapidă a vegetației, cooperatorii au fost nevoiți să treacă la a doua prăsilă, manuală, 50 de oameni au fost angajați în această operațiune. Un proces identic s-a desfășurat și la cultura de cartof a CAP-ului, întinsă pe o suprafață de 50 de hectare.

La CAP Bontida (jud. Cluj), tractoriștii au raportat finalizarea prășilei pe jumătate din suprafața culti-

JURNALUL ZILEI

vătu cu sfeclă de zahăr. Pentru prășitul manual au fost mobilizați 80 de cooperatori. Ceilalți țărani aveau de îndeplinit un alt obiectiv al CAP-ului – recoltarea trifoiului. Aveau în ajutor trei utilaje, care transportau furajele spre depozite, pentru a nu fi

prinse pe câmp de vreo ploaie.

Vizită protocolară în Maroc

Nicolae Constantin, membru al CPEx și președinte al Colegiului Cen-

DIN PRESA EXILULUI

CEAUSESCU INTRĂ ÎN CLUBUL ATOMIC

Opinia publică occidentală este stupefiată. Nu s-ar putea spune că opinia Kremlinului este mai puțin zguduită. Dintr-o lovitură, săptămânalul vest-german Der Spiegel a izbutit printr-o informație relativ scurtă să producă senzație în ambele blocuri militare, în Apusul și Răsăritul Europei deopotrivă. Eroii acestui real scandal sunt niște „clienți” ai actualității: firma Messerschmidt și... Nicolae Ceaușescu.

Nici nu s-au stins ecourile privind participările industriei mai mult sau mai puțin militare din Germania Federală, printre care la un loc „de cinstă” și însăși Messerschmidt, la înarmarea statelor arabe direct angajate în conflictul cu Israelul, și iată că ele reapar într-o altă zonă către care, din cu totul alte motive, se află fixată atenția întregii omeniri. Nici nu a apucat Gorbaciov să-și încheie bine comunicarea privind lichidarea a 500 de rachete de mică distanță din Europa și iată, cel mai recalcitrant membru al Pactului de la Varșovia, în același timp cel mai zgomotos dintre ei, apare în lumina faptelor nu numai ca un demagog, dar și ca un perfect independent: puțin îi pasă lui de glasnostul Kremlinului și de eforturile Moscovei de a câștiga încrederea Occidentului!

Cu ajutorul firmelor vest-germane, România este pe cale de a construi o uzină de montaj a rachetelor capabile să poarte vârfuri („ogive” în termeni tehnici) nucleare – a precizat Der Spiegel. Informația intervine după ce la începutul lui aprilie, într-unul dintre discursurile care îl caracterizează, Nicolae Ceaușescu anunțase că țara sa are mijloacele de a se dota cu

arme atomice, dar că „noi nu avem asemenea intenții”!

Între Dunăre și Eufrat

Întreprinderea din München Messerschmidt – Boelkow – Blohm (MBB) ar fi vândut lui Ceaușescu racheta sa Condor 2. Un centru de montaj al ei, în parte subteran și protejat de un impresionant baraj de beton armat, s-ar afla în construcție în România.

Tot conform informațiilor confidențiale făcute publice de Spiegel, ar fi identice celor ale lui Condor-Werk încheiate în urmă cu o lună; aproximativ la începutul lui aprilie, în Egipt și echipate nu numai de MBB, ci și de Fiat-Snia italiană. Un alt exemplu similar, pe care Ceaușescu a pretins să-lia constructorii în considerație a fost fabrica de rachete de la Mossul, din Irak, ridicată cu concursul unei alte filiale MBB, Trans-tehnica, aceasta colaborând cu altă firmă vest-germană: Gildmeister Projekta (Grip). Cu acest prilej, revista dezvăluie că alte trei uzine irakiene de rachete – la Kerbala, Falludjah și chiar în apropierea Bagdadului – au fost ridicate cu capitaluri europene particulare, pentru moment neidentificate.

După o primă dezvăluire a BBC, la jumătatea lui aprilie, privind înarmările dintr-una dintre zonele cel mai sensibile ale globului, un responsabil MBB a acuzat Statele Unite de „propagandă împotriva economiei germane”. Conform autorității Messerschmidt, această emisiune care acuză firma de a se fi amestecat în proiectele atomice comune ale Egiptului, Irakului și Argentinei ar fi fost

Programul nuclear dezvoltat de Saddam Hussein în Irak l-a inspirat pe Nicolae Ceaușescu FOTO: Arhivele Naționale

„inspirat postului britanic de radio de stat de un ziarist din New York”.

La 1 mai, Der Spiegel și-a reluat atacurile, amintind că în 1979 MBB a livrat Argentinei racheta Condor, o mică rachetă „pentru exploatarea spațiului”. Când Argentina a comandat modelul superior – Condor 2, cu o bătaie de 2.000 kilometri și dotat

cu încărcături clasice – guvernul de la Bonn a decis, în martie 1985, să interzică acest export. Se pare că decizia a fost adoptată la intervenția americanilor, ai căror experți au judecat racheta susceptibilă să fie „împinsă” la un nivel internațional vest-german se fondează pe măsurturile unui fost inginer de la MBB,

proiectul. Costul: o pagubă de 50 de milioane de mărci pentru concern.

Cu banii americanilor, fără știrea lor

Informațiile publicate de revista vest-germană se fondează pe măsurturile unui fost inginer de la MBB,

Karl-Adolf Hammer, conform căruia tranzațiile interzise de Guvernul de la Bonn au fost, de fapt, continuate sub acoperirea unei societăți de mici dimensiuni Consen,

apropiată autorităților argentine, care a angajat foști salariați cu posturi tehnice-cheie din MBB, printre care și acest K-A Hamer. „Cu

conștiința și acordul conducerii superioare din Messerschmidt”, afirmă Der Spiegel. „Fără știrea noastră și în ciuda noastră” replică întreprinderea și precizează că noii patroni ai lui K-A Hammer au vărsat acestuia un cec de 8 milioane de mărci pentru „fuga” lui.

Incapabil să finanțeze ei înșiși racheta, argentinienii au găsit rezolvarea prin asocierea Egiptului la proiect. Cairoul dispune de un substanțial ajutor american! Der Spiegel nu-și bazează dezvăluirile exclusiv pe declarațiile tehnicienilor și funcționarilor. Revista a obținut și o serie de documente comerciale pe care le citează. Un purtător de cuvânt al Ministerului vest-german al Economiei a declarat că s-a ignorat totul: în nici un caz autoritățile de la Bonn nu ar fi aprobat asemenea tranzații, mai cu seamă că ambele focare ale afacerii sunt deosebit de sensibile din punct de vedere politic și sentimental: din pricina problemei evreiești într-o direcție, din pricina sașilor transilvăneni în cealaltă.

Conform revistei Der Spiegel, mediile germane de informații, deja la curent cu afacerea în momentul în care ea a fost relevată cititorilor, se tem că dezvăluirea acestei tranzații militare cu o țară aparținând, de această dată, Pactului de la Varșovia, să nu invenzeze atmosfera în timpul apropiatei vizite a lui Mihail Gorbaciov la Bonn.

Adevărul (Israel), mai 1989
Articol primit prin bunăvoința doamnei Ditta Goshen, coordonatoarea a Centului de Studii și Cercetare a Istoriei Evreilor din România de la Universitatea Ebraică din Ierusalim

Colaborare

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										
11										

Revista Rebus nr. 19/1989

ORIZONTAL: 1) Urmări ale fumăturii (sg.) – Duce o viață de căine. 2) Înscris la consultație. 3) Număr ieșit la extragere – Certificat de validitate. 4) Nivel inferior la cursuri – Roata dințată. 5) Ofertă acceptată cu plăcere – Bărlogul unor lupi. 6) Esență de pătan! – Scoasă la lumină – Intrată în legătură. 7) Element ajutor (fem.) – Realizare remarcabilă pe linie de serviciu. 8) Lăsat de azi pe mâine. 9) Nu se poate împărți juma-juma – Piesă de rezistență cu priză. 10) Serviciu cu înghetață – Umplutură de cartuș! 11) Prevedere de plan – Specialități la grătar.

VERTICAL: 1) Drum făcut la oraș – Accelerator de mână. 2) Când o iei și se pune un nod în gât – Fel de fel. 3) Fotograf de ocazie pentru trecătorii grăbiți – Remarcabile la sărituri. 4) Bun de uz curent – Șchițe mult îngroșate. 5) Produs de simigerie – Ridicare la putere. 6) Centru de achiziții – Apar la spartul târgului! 7) Solist de cameră. 8) Repunere la centru – Nuni... ca la cununie! – Loc de desfășurare a unor lupte sângeroase. 9) A se menține pe aceeași poziție – Fes... fără moț! 10) Comună... în vestul Europei – Mister... X. 11) Izvoare de frumusețe – A acționa pe muchie de cuțit.

anunțuri

CERERI ȘI OFERTE DE SERVICIU
Conservatoriu de Muzică din București, cu sediul în Strada Știrbei Vodă numărul 33, încadrează prin concurs, conform Legii 12/1971, magazin principal, cu studii medii și domiciliul stabil în București.
Supraveghez copii mici la domiciliul meu – zilnic.
Unitate de mașini Platforma Militari, încadrează: absolvenți treaptă I – II liceu preluători, ingineri pentru conducere atelier lucru, șef atelier, șef compartiment tehnologic-prefabricare uzinală și electricieni.
Centrala Industrii Poligrafice cu sediul în București, Piața Școlii numărul 1, încadrează prin concurs contabil principal, electricieni și mașiniști.

VÂNZĂRI
Vând remorcă agricolă pentru Dacia, cu familia de albine, stupi artizanale deosebite, fără albine.
Vând video Sharp VC, cu telecomandă infraroșii, absolut nou și piese Volkswagen Variant.
Vând dormitor, dulap de bucatărie, masă stejar, studio cu și fonier, birou stejar, covoare manuale, măsuță și etajeră fier forjat, bicicletă pliantă, scaune, galerii, perdele, fotolii, obiecte casnice.
Vând difuzoare 200 W, stație

Ranger, instrument 130 W, Brasov. Vând garsonieră, zonă ultracentrală, cameră vestiar, hol, baie, balcon, etajul trei.
Vând încălțăminte piele damă, sandale piele, haină de blană.
Vând televizor color Goldstar, sigilat, videorecorder JVC stare foarte bună, boxe, amplificator sunet.

CUMPĂRĂRI
Cumpăr autoturism Olcit nerulat (București, Prahova), Fiat 1100, videocasete traduse, blue-jeans, fuste, pantaloni mășuri 38-46.
Cumpăr albume și clasoare pentru timbre, ilustrate și vederi, injector motorină, lampă ultraviolete.
Cumpăr apartament cu trei camere, etaj inferior, cartier Militari, zona Lujerului și împrejurimi.
Cumpăr frigider, tapet, fototapet, chiuveță inox, perdea, faianță, pantofi lac, geantă.
Cumpăr videocasetofon nou, cu funcție de înregistrare.
Cumpăr autoturism BMW, serie după 1983, în stare bună de funcționare, cu radio sau casetofon și boxe.
Cumpăr televizor color, videorecorder și orgă electrică. Aștept provincia.
Cumpăr apartament patru camere, foarte spațios, la vilă sau la bloc. Telefon numai după-amiaza.

SUGESTII, SESIZĂRI, RECLAMAȚII

O necesitate la IUG „Progresul”: Fără „jumătăți de măsură”!

Pentru asigurarea unei noi evoluții mereu ascendente a tuturor indicatorilor fizici și valorici, comitetul de partid și organul de conducere colectivă de la Întreprinderea de Utilaj Greu „Progresul” și-au propus un amplu program de măsurire a nivelului perfecționării, organizării și a modernizării proceselor de producție. De altfel, statutul de „unitate etalon” la nivelul ramurii de resort validează importanța vitală pe care o prezintă pentru această întreprindere realizarea practică a respectivelor direcții de acțiune.

Prin aplicarea celor 270 măsuri (din 281 prevăzute) în perioada 1986 – trimestrul I – 1989 s-a obținut o eficiență economică postcalculată de circa 600 milioane de lei. Unitatea a beneficiat, de asemenea, de importante fonduri de investiții menite să asigure efectuarea lucrărilor de organizare și modernizare, ponderea reprezentând-o înlocuirea de utilaje tehnologice. Îmbucurător este faptul că prin programele elaborate s-au fundamentat integral cerințele de plan, unitatea îndeplinindu-și sarcinile prevăzute pe ani 1987, 1988 și pe primul trimestru al acestui an. Dar tot atât de adevărat este și faptul că respectivele realizări puteau fi mult mai ample dacă se acționa mai stăruitor pentru asigurarea ritmică a bazei tehnico-materiale necesare producției, ceea ce ar fi creat condiții optime utilizării integrale a capacităților existente, asigurării eficienței scontate pentru toate măsurile stabilite.

Din cele 11 măsuri neaplicate în perioada 1986 – trim I 1989, un număr de nouă au la bază cauză obiectivă. Pentru celelalte două măsuri neconcretizate, ambele prevăzute pentru anul precedent, nu există însă nici un fel de justificare. Este vorba de cele care vizează vederea otelului în scopul degazării lui și, respectiv, de asimilare în fabricație

a unui excavator electric pe șenile, de capacitate medie. Dar și pentru unele din măsurile aplicate s-a lucrat cu... jumătăți de măsură, „capitol” la care pot fi oferite o serie de exemple edificatoare. Astfel, la fabrica de Hidraulică Grea, câteva mașini unelte de mare performanță și productivitate nu sunt folosite întrucât aici s-a schimbat profilul de fabricație fără ca, în paralel, să se finalizeze în timpul cel mai scurt acțiunea de adaptare și reintroducere a lor în circuitul productiv. Și tot aici, deși s-a reorganizat fluxul tehnologic la prelucrarea cilindrilor hidraulici, în scopul creșterii productivității muncii, se înregistrează încă o serie de deficiențe cu influențe nefavorabile asupra indicatorului amintit.

De asemenea, la secția de osii montate nu s-a finalizat acțiunea de reorganizare a fluxului tehnologic, care ar fi generat un spor anual al producției cu 5.000 osii montate. Totodată, pentru asigurarea unei fluente optime a procesului tehnologic și încadrarea în consumurile energetice la elaborarea otelului nu este încă soluționată corespunzător problema pregătirii șarjelor, a folosirii șpanului concașat și, respectiv, utilizării preselor de brichet.

În vederea modernizării proceselor de fabricație din sectoarele calde, au fost prevăzute măsuri eficiente, unele aplicate cu bune rezultate în producție. Există însă și măsuri programate și... reprogramate de mai mulți ani rămase în același stadiu, nesoluționate încă. Câteva dintre acestea: modernizarea cupitorului de preîncălzit țagle, planificată pentru 1988, reprogramată pentru trim. I a.c., amânată apoi pentru trim II a.c., robotizarea activității de curățare a pieselor turnate (reprogramată din 1988 pentru acest an); stația de regenerat nisip

pentru amestecuri de formare care, deși realizată în anul precedent, nu funcționează la întreaga capacitate datorită lipsei de preocupare. Ca urmare a inconsecvenței în realizarea la timp a lucrărilor de modernizare și în utilizarea instalațiilor modernizate, procentul de rebut la semifabricate, precum și volumul de remedieri sunt încă destul de ridicate. Care este eficiența măsurilor întreprinse în acest caz, de comisiile de calitate? Răspunsul îl dau tot faptele: manifestări de indisciplină tehnologică și productivă, nerespectarea întocmai a rețetelor de preparare a amestecului de formare, preîncălzirea sub temperatură prescrisă în instrucțiuni a laminatorului pentru forjare, întrucât unelte cupatoare nu sunt încă dotate cu aparatura necesară etc.

Alte lucrări de modernizare să află încă în stadiul de... dezeriderat la sectoarele calde deși pot fi efectuate prin efort propriu: îmbunătățirea sistemului de dozare a componentelor la instalațiile de preparat amestec de formare și miezuri în cutii calde prin realizarea unor instalații de control al temperaturii de lucru, finalizarea lucrărilor de reorganizare și îmbunătățire a fluxului tehnologic în turnătorii de fonte speciale etc.

Succesele înregistrate la IUG „Progresul” în perfecționarea organizării și modernizarea proceselor de producție sunt, fără îndoială, incontestabile, acestea reflectând în mare măsură capacitatea organizatorică și de mobilizare a colectivului de muncă de aici. În vădită disonanță se află însă neîmplinirile – din care am amintit doar câteva – fapt ce denotă o insuficiență valorificarea rezervelor interne de care unitatea dispune.

Constantin DOBRE
Înainte, jud. Brăilo,
nr. 9.919 din 1989

Procesele de fabricație ale întreprinderii de Utilaj Greu „Progresul” treceau, la începutul lui '89, printr-un amplu program de modernizare FOTO: AGERPRES

amintiri

Băutură alcoolică fină, tradițional românească, obținută din vin, cu arome de plante

tv 21 mai 1989

11:30 Lumea copiilor
Spre o nouă treaptă de pregătire în muncă și învățatură. Reportaj.
Gospodari precum părinții noștri. Copilăria – zbor spre împlinire. Program artistic susținut de formații pionierești laurate ale Festivalului național „Cântarea României”
Performerii „Daciadei”. Reportaj cu membrele echipei de gimnastică ritmică și artistică a clubului școlar „Triumf”, campioană republicană
Azi, la noi în grădiniță. Sceneta Desene animate
Telefilmoteca de ghiozdan
Cei șase urși și clovnul Cybulka
Producție a studiourilor din RS Cehoslovacă
Cu: Lubomir Lipsky, Jiri Sovak, Milos Regia Oldrich Lipsky
Episodul 3
12:25 Sub tricolor, la datorie!
Patriei – veghea și munca noastră ostășească. Reportaj
Întrecerea utecistă – cadru de manifestare a inițiativei tineresci.
12:40 Viața satului
Actualitatea în agricultură
Prin recolte de vârf către o activitate economică rentabilă, echilibrată. Documentar
Noutăți din știința și practica agricolă
13:00 Telex

13:05 Album duminical
Dialog muzical... la două pianе cu George Natsis și Marius Pop
Timp liber, timp activ. Reportaj de Ionel Stoica
Cântăți cu noi... Muzică ușoară cu Stela Enache, Gabriel Dorobantu, Duce Bertzi, Puiu Năstase
Desene animate
Ilustrate muzicale din țară
Mari comici ai ecranului
Din cununa cântecului românesc.
Muzică populară
Formații laurate ale Festivalului național „Cântarea României”: corul „Madrigal”
Telesport
Ca o floare, cântecul. Muzică ușoară cu Angela Similea
Secvențe spectaculoase
15:00 Închiderea programului
19:00 Telex
19:20 Cântarea României. Epoca Nicolae Ceaușescu. Omagiuul țării conducătorului iubit. Emisiune realizată în colaborare cu Consiliul Culturii și Educației Socialiste și cu Comitetul de Cultură și Educație Socialistă al județului Bacău
Regia artistică Ion Puiu Stolcescu
20:25 Film artistic. Înțelegere
21:40 În lumina reflectoarelor. Moment coregrafic
21:50 Telex
22:00 Închiderea programului

vremea

Vremea a continuat să se răcească și a fost în general instabilă. Au căzut ploii, care au avut și caracter de averse pe arii relativ extinse în majoritatea regiunilor, frecvența lor fiind mai mare în jumătatea estică a țării. Aici, izolat, cantitățile de apă au atins 20 de litri pe metru pătrat. La altitudinea de

peste 1.800 metri, trecător, precipitațiile au fost sub formă de lapoviță și ninsoare. Vântul a suflat slab până la moderat, cu unele intensificări în estul țării și la munte. Temperaturile minime, nocturne, au fost cuprinse între 4 și 12 grade, iar cele maxime, în general, între 15 și 15 grade.